



ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΜΕ ΘΕΜΑ:

«Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»



ε καταπληκτική επιτυχία οργανώθηκε και διεξήχθη η Ημερίδα με θέμα: «Ο ρόλος της γυναίκας στη διαμόρφωση της σύγχρονης κοινωνίας» στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στον Κάτω Πύργο Τηλλυρίας, στις 22 Ιανουαρίου 2011. Η Ημερίδα συνδιοργανώθηκε από το Γραφείο Εκκλησιαστικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Κύκκου και Τηλλυρίας και τους Χριστιανικούς Συνδέσμους Γυναικών της Μητροπόλεως. Εισηγητής ήταν ο Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Πρωτοπρεσβύτερος κ. Αθανάσιος Γκίκας.

Την Ημερίδα τίμησε με την παρουσία του ο Πα-



νιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ο οποίος την είχε θέσει υπό την αιγίδα του. Σ' αυτή παρευρέθηκαν εκπαιδευτικοί, οι

κοινοτικές και στρατιωτικές αρχές της περιοχής, ενώ αθρόα ήταν η προσέλευση των μελών των Συνδέσμων μας από τις κοινότητες Μηλικουρίου, Τσακκίστρας, Κάμπου, της περιοχής Τηλλυρίας και άλλων που γέμισαν ασφυκτικά το ναό.



Μιλώντας ο π. Αθανάσιος και αναπτύσσοντας με πολλή γλαφυρότητα και παραστατικότητα το θέμα του, τόνισε και επεξήγησε το σημαντικό και παραγωγικό ρόλο της γυναίκας, όπως η Εκκλησία τον κατανοεί και τον προβάλλει, ως συζύγου, ως μητέρας και ως κοινωνικής εργάτριας.

Μετά το πέρας της ομιλίας ο Πανιερώτατος ευλόγησε και μοίρασε τη καθιερωμένη βασιλόπιττα, ενώ παρατέθηκε γεύμα σε 500 και πλέον άτομα που πήραν μέρος στην Ημερίδα σε εστιατόριο της



περιοχής, προσφορά από τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας.



**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
ΜΕ ΘΕΜΑ: «Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»**

Σάββατο, 22 Ιανουαρίου 2011, Κάτω Πύργος Τηλλυρίας

Χαιρετίζω με ιδιαίτερη χαρά και πατρικό ένδιαφέρον την Ημερίδα, την οποία διοργανώνουν οι Χριστιανικοί Σύνδεσμοι Γυναικών σε συνεργασία με το Γραφείο Εκκλησιαστικής Διακονίας της Μητροπόλεώς μας.

Εύχαριστώ θερμά τον Έλλογιμότατο Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Αθανάσιο Γκίκα για τον κόπο της αγάπης

του να ανταποκριθεί στην πρόσκλησή μας και μαζί με την έριτιμη σύζυγό του εύρισκεται σήμερα μαζί μας, προκειμένου να διαπραγματευθεί το θέμα της Ημερίδας μας.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ θέματος: «Ὁ ρόλος τῆς γυναίκας στή διαμόρφωση τῆς σύγχρονης Κοινωνίας» εἶναι καί εὐστοχη καί ἐπίκαιρη, ἀλλά καί συνάδει μέ τό ρόλο, τόν ὁποῖο καλεῖται νά ἀσκῆσει ἡ γυναίκα, ἰδιαίτερα σήμερα, μέσα στό κοινωνικό γίγνεσθαι,

καί ὄχι μόνο.

Εἶναι γεγονός ὅτι τό πρόσωπο τῆς γυναίκα, μέ τήν προπατορική ἀστοχία καί τήν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό, γνώρισε, στίς πλείστες τῶν περιπτώσεων, μέσα στήν ἱστορική πορεία τῆς ἀνθρωπότητας, τήν ὑποτίμηση, τό διασυρό, τήν ἀτίμωση καί τήν ἀδυσώπητη κακοπάθεια. Ἡ πολυγαμία, ἡ ἐμπορία γυναικῶν, ἡ οἰκογενειακή καί κοινωνική περιθωριοποίηση ἤ καί ἡ ἀπαξίωση τῆς γυναίκα εἶναι οἱ χαρακτηριστικές πραγματικότητες, οἱ ὁποῖες παρακολουθοῦσαν τή γυναίκα καί δυνάστευαν τήν προσωπικότητά της.

Ἡ γυναίκα μέσα στήν, κατά τά ἄλλα δημοκρατική Ἀθήνα, γιά νά ἀναφερθοῦμε σέ κάποια παραδείγματα, θεωρεῖται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ σοφοῦ Σόλωνα «δούλη τοῦ ἀνδρός καί τροφός τῶν τέκνων του!» Ἐνῶ στή ρωμαϊκή πολιτισμένη κοινωνία τοῦ δικαίου ἀποκαλεῖται καί ἀντιμετωπίζεται ὡς «res», δηλαδή πρᾶγμα. Ἀκόμη καί αὐτός ὁ Σωκράτης, γιά νά μνημονεύσουμε «τόν ἀπάντων σοφώτατον αὐτόν ἄνδρα», ὅπως τόν ἀποκαλοῦσαν, κατά τό Διογένη Λαέρτιο, ἔλεγε: «... τριῶν τούτων ἔνεκα, χάριν ἔχειν τῇ Τύχῃ. (Γιά τρία πράγματα χρεωστώ εὐγνωμοσύνη στή θεά Τύχη). Πρῶτον μέν ὅτι ἄνθρωπος ἐγενόμην καί οὐ θηρίον. Εἶτα ἄνθρωπος καί οὐ γυνή. Τρίτον Ἕλλην καί οὐ βάρβαρος». Ἀλλά καί, κατά τό ραββινικό Ταλμουδ, στόν Ἰουδαϊσμό δηλαδή, ὁ ἄνδρας, προσευχόμενος, εὐχαριστοῦσε τό Θεό, πού δέν τόν κατασκεύασε γυναίκα!

Ἡ ἀνατίμηση τοῦ προσώπου καί τοῦ ρόλου τῆς γυναίκα πραγματοποιήθηκε μέ τήν ἐν Χριστῷ οἰκονομία. Ὁμιλος γυναικῶν ἀκολουθοῦσε τό Χριστό, μέ ἐπικεφαλῆς τή Θεοτόκο, οἱ ὁποῖες τόν διακονοῦσαν «ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκ. π' 3). Καί αὐτές οἱ γυναῖκες, «αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι», κατά τόν ἐκκλησιαστικό ὕμνο, ἀξιώθηκαν πρῶτες νά ἀκούσουν καί νά διακηρύξουν «τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ κήρυγμα» καί νά γίνουν ἀπόστολοι τῶν Ἀποστόλων.

Προπάντων, ὅμως, ἡ καταξίωση τῆς γυναίκα κορυφώνεται στό μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ ἐνανθρωπήσεως, ὅπου ἡ ἀγνή Κόρη τῆς Ναζαρέτ, ἡ Μαρία, ἀποβαίνει, κατά τόν ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, τό «κειμήλιον τῆς οἰκουμένης» καί δανεῖζει στόν «παντεχνήμονα Λόγο», τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἐτσι, αὐτή ἡ Θεοκυήτωρ Μαρία γίνεται τό δοχεῖο τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ καί καθίσταται, ὡς γυναίκα, «τιμιώτερα τῶν Χερουβὶμ καί ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ»!

Ἐπομένως, ἡ Παύλεια διακήρυξη «... οὐκ ἔνι ἄρρεν καί θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ' 28), ἦταν πρακτική καί ὄχι θεωρητική γιά τήν Ἐκκλησία καί ἐπισφράγιζε τήν ἐν Χριστῷ ἀναγνώριση τῆς γυναίκα καί ἀπέβαινε ὡς «δρόσος Ἀερμών» (Ψαλμ. 132,3) γι' αὐτήν, ὥστε

νά ἀναψύξει τόν καύσωνα τῆς διαχρονικῆς ταλαιπωρίας της.

Τώρα, μέ τό Χριστό, τό γυναικεῖο φύλο χαριτώνεται ξανά καί στό πρόσωπό του ἐπανθίζουν ἐκ νέου τά βασιλικά διαδήματα, τά ὁποῖα ὁ γενεσιάρχης Θεός πρόσφερε στή γυναίκα, ὅταν τήν κατασκεύαζε.

Καί ὅλα αὐτά συμβαίνουν, γιὰτι «καί ἡ γυνή ἔχει τό κατ' εἰκόνα Θεοῦ» ἀπό τή γένεσή της, «ὡς καί ὁ ἀνῆρ». «Ὅμοιαι γάρ αἱ φύσεις ἀμφοτέρων ἐπλάσθησαν καί ἴσαι τούτων αἱ πράξεις, ἴσα καί τά ἔπαθλα», διερμνεύει ὁ Μέγας Βασίλειος. Καί ὁ Γρηγόριος Νύσσης συνιστᾷ στήν κάθε γυναίκα: «Μή λεγέτω ἀσθενής εἰμι», γιὰτι ἡ ἀδυναμία τῆς γυναίκα, σέ σχέση μέ τόν ἄνδρα, (μπορεῖ νά εἶναι γνώρισμα) «τῆς σαρκός, (ἀλλά) ἐν ψυχῇ τό δυνατόν».

Καί στήν ἐπίκριση ὅτι ἡ Ἐκκλησία φέρεται εὐνοϊκά πρός τίς γυναῖκες, σέ ὅτι ἀφορᾷ στά θεσμικά κατεστημένα, ὁ Γρηγόριος Θεολόγος ἔντονα ἀντιπαρρησιάζει: «Ἀσφαλῶς, καί ἀπορρίπτω αὐτήν τήν ἀδικία σέ βάρος τῶν γυναικῶν». Ἐπειδή «ἄνδρες ἦσαν οἱ νομοθετοῦντες, διὰ τοῦτο κατά γυναικῶν ἡ νομοθεσία ... οὐ δέχομαι ταύτην τήν νομοθεσίαν, οὐκ ἐπαινώ τήν συνήθειαν».

Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία ἀνέδειξε καί καταξίωσε τή γυναίκα καί καθιέρωσε τό πρόσωπο καί τό ρόλο της μέσα στήν οἰκογένεια, τήν κοινωνία καί τήν ἐκκλησιαστική ζωή. Γι' αὐτό καί ἡ κάθε γυναίκα ὀφείλει νά ἀνταποκρίνεται στόν κληρο τῆς καί νά ἐκπληρώνει τήν ἀποστολή της.

Καί, ἐπί τοῦ προκειμένου, θεωροῦμε εὐκαιρο νά καταθέσουμε τήν ὁμολογία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὁ ὁποῖος, ἔχοντας τήν προσωπική του ἐμπειρία, ἐξαιτίας τριῶν ἁγίων γυναικῶν, τῆς μητέρας του Ἐμμέλειας, τῆς γιαγιάς καί τῆς ἀδελφῆς του Μακρίνας, διακηρύττει ὅτι, πίσω ἀπό μεγαλοφυῆ καί πελώρια ἐκκλησιαστικά καί κοινωνικά ἀναστήματα, κρύβονται ἀφανεῖς ἀλλά μεγαλοουργεῖς γυναῖκες!

Χριστιανές Γυναῖκες,

Σᾶς καλῶ σήμερα ἀπό τοῦ βήματος τούτου νά ἀξιοποιήσετε καί νά τιμήσετε τό ἱερό καί ὑψηλό ἀξίωμα, μέ τό ὁποῖο ὁ Θεός σᾶς προῖκισε καί σᾶς ἔπλασε γυναῖκες. Καί ἂν εἴσθε σύζυγοι, μητέρες, κοινωνικές ἐργάτριες καί ὅπουδήποτε ἄλλου ταγμένες, μετασκευάσατε τήν καρδιά σας σ' ἕνα ἱερό θυσιαστήριο, ὅπου ἐκεῖ θά ἱεουργεῖται τό μυστήριο τῆς προσφορᾶς σας πρός τόν ἄνθρωπο καί τῆς διακονίας σας πρός τό Θεό.

Καί νά εἴσθε βέβαιες, πῶς, ἂν οἱ ἄνθρωποι, ἤ ὅποιοιδήποτε, δέν ἀναγνωρίσουν καί δέν ἐκθειάσουν τή θυσιαστική ἀγάπη καί προσφορά σας, τά ἡρωικά καί ἀφανῆ κατορθώματά σας θά τά ἀποκαλύψει καί θά τά βραβεύσει ὁ παντεπότης τῶν ὄλων καί πολυέλεος Κύριος καί Θεός μας! ■